

אוסף של חיות

תום נטש את ביתו בהתיאשו מחיי היום-יום בדירת הירכתיים הצנועה שחלק עם אמו, אמנה, ואחותו לורה. שלושת בני המשפחה ניהלו מערכה בלתי פוסקת נגד סדר חייהם שלא עלה יפה.

האם (רוזה ליכטנשטיין) שקועה בעברה ה' ודרר, שעה ש'17 בני טובים, בחירי עירה שבדרום ארצות-הברית, היו מחזרים אחריה. בינתיים היא שלטת במשפחה חסרת-האב, משגרת מדי בוקר את תום לעבודתו (ממכר נעלים) ואת הבת, בעלת הרגל הצולעת, לורה (חנה מירון), לבית-ספר לפקידות.

האם אינה מצליחה להכניח את ילדיה לנתיבי ההצלחה המקובלים, תום, הכותב שירים על קופסות הנעליים, בורח אחר ארוחת הערב לנשיית הקולנוע ולורה, שנששה את בית הספר (מתוך בישנות על פגימתה הגופנית חלתה במחשית קיבה) מצטעצעת באוסף ה' חיות עשירות הזכוכית ההופכות את דירת המשפחה לביבר זכוכית.

מתוך דאגה לחתן לבתה ממריצה אמנה את בנה להזמין את חברו לעבודה, ג'ים, לארוחת ערב. אך תפילה הלילית של האם לסנדל ה' הב הקטן בצורת ירח להביא אושר ומזל ל' בתה לא מתקבלת. ג'ים (נתן כוגן) מתגלה אמנם כחלום נעוריה של לורה, שהתאהבה בו, מרחוק, בבית-הספר אך למרות שעליו תו הסכעית של ג'ים, המסתכל בחיים במש' פייס וחוודות (אני מאוכזב, אך לא מיו' אש'), מתגברת על ביישנותה הרבה של ל' רה, אין תקווה להתגשמות חלומה. ג'ים אמנם

שחקנית רוזה ליכטנשטיין לא נתקבלה: תפילה

נושק לנערה חסרת-האהבה מתוך חמלה, אך הוא עומד לשאת נערה אחרת. משחק המצויין של ארבעה אנשי הקאמר, על רקע דירת הירכתיים הצנועה, סותר את דעתו האופטימסטית של ג'ים. המחזאי האמי ריקאי חושף לכל מעורמיה את תוגת חייה של המשפחה שלא הצליחה להשתבץ בסדר החברה המקובל. תום אינו מסתפק בכך שהוא מאוכזב, הוא גם מיואש.

• ביבר הזכוכית מאת: טניס ויליאמס — עברית: ב. אפרים — הצייר: משה מר קדי — ההצגה: טוביה גרינבאום.

אולימפיאדה המגלישים יוצאים לשווייץ

כאשר עמד רופא הנשים ה"ר משה הר' ניק לקבל את החולה הבאה הופרע עלידי צעקת גיל מצד אשתו סוניה. אשת יו"ר הת' אחרות הסקי בישראל פרשה לפניו מכתב ש' הגיע בדואר דחוף: הזמנה רשמית לקחת חלק בתחרויות הבינלאומיות לסקי הנערכות בשווייץ.

זמן רב התחבטו אנשי הסקי בישראל כי צד לרענן עצמם בחורף. לפני המלחמה היתה השאלה נפתרת מהר מאד. המחליקים היש' ראליים היו יוצאים ללבנון או, בעלי היכר' לת ביניהם, לאירופה. אולם כאשר נסגרו ה' דרכים אי-אפשר היה להחליק או לגלוש על' שלג המועט של צפת וירושלים היורד לע' תים רחוקות וגמס מיד.

אנשי התאחדות הסקי, שרוב הספורטאים אינם יורעים על קיומה, החלו לחפש דרך כיצד לשחק את נציגיה בתחרויות שווייץ. ה' פתרון הומצא עלידי חברת התעופה סוויסר' שוקציה שני מקומות טיסה ואיכסון לס' פורטאים ששיצגו את ישראל. ההתאחדות נס' חייצה במחלקת תרבות-הגוף לקבלת היתרי' היציאה והמחליקים החלו מחפשים את כלי' הם בפינות הניחוחות שבבתיהם.

תוך קדחת ההכנות נתקבל מכתב נוסף מלוצרן, שווייץ, מושב מזכירות הוועד האו' לימפי הבינלאומי. המכתב שימש תשובה ל' בקשתה של ישראל להתקבל לוועד האולימ' פי אחר ששתי בקשות קודמות, האחת מ' מכבי והשנייה מהפועל, נדחו מתוך נימוק שאין להכיר בשני וועדים אולימפיים בארץ אחת.

גם לאוסלו. קבלת ישראל איפשרה גם את השתתפותה באולימפיאדת החורף שתיע' רך באוסלו, בירת נורבגיה, ולמרות שישאל לא נרשמה יחד עם 31 הארצות האחרות הוחלט לנהוג כלפיה לפני משורת הדין ול' קבלה.

כאשר שמע גיאורג טוסיק על העניין, ה' ציע את מועמדותו שנתקבלה. הוא היה אלוף סקי בצ'כיה ובילה, לפני מלחמת העצמאות, חודשים מספר מדי שנה בלבנון, בו עסק ב' הדרכת הקייטנים בתורת המגלישים. וילי כהן, איש מח'ל מפנינגה, פנה גם הוא להת' אחדות, צורף לנבחרת. הרכב של שני מתח' רים היה מצומצם מדי לנבחרת והרכבה הושלם עלידי צירוף המחליקה הותיקה סוניה הרניק. אל השלושה הסתפח גם יו"ר ה' התאחדות עצמו, ד"ר משה הרניק, שיצא לשווייץ כדי לקחת חלק ביישיבת הוועד האו' לימפי הבינלאומי.

טניס "שלח כדורים!"

כאשר אפסו כדורי הטניס הלבנים ביש' ראל נדמה היה שמגרשי הטניס במרכז וצ' פון תל-אביב, חיפה וימקא ירושלים יסגרו את שעריהם ויחכו לזמנים טובים יותר. הג' הלת איגוד הטניס בישראל (א. ט. י.), הנס' פחת להתאחדות הבינלאומית לטניס, עשתה מאמצים נואשים כדי להשיג כדורים. ארגון האליפות הבינלאומית הפתוחה שנמסר ל' מכבי תל-אביב עמד לפני הפסקה באין כדור' רים.

התפלא המאמן השונוף ובעל המקטורת ה' עשנה תמיד, דוידסון: "אני יכול להבין ש'

אין בשר ואין ביצים, אבל כיצד זה אין כדור טניס?" לפתע נזכרו כמה טניסאים בקלונימוס ליכטיג ושיגרו לו מברק. כאשר קיבל את הקריאה הדחופה "הצל את הט' ניס בישראל, שלח כדורים!" עסק ליכטיג בן ה'50 בתחרות טניס זעירה עם ארבעה ילדי (שתי בנות, שני בנים) במגרשו הפר' טי באנגליה.

ליכטיג, חובב הטניס בעל כרטיס מינוי הקבוע לאליפות הבינלאומית השנתית ב' איצטד ווימבלדון, שלח מייד את הציוד הדי' רוש. ליכטיג עלה ארצה לפני 30 שנה, סלל את הכביש לסגירה יחד עם בן הנציב העל' יון הראשון, אדווין סמואל, אך בריאותו ש' נפגעה אילצה אותו לצאת את הארץ והוא השתקע באנגליה. כאשר ביקר בראשית 1950 בישראל התפעל רבות, הבטיח לעזור לטניסאים המקומיים, תרם גביע לזוגות נע' רים.

בחזרו לאנגליה הזמין שלושה טניסאים צעירים ממכבי תל-אביב, גבי דוביצקי, דויד' סון הצעיר וחיים לנדס. הם יצאו לבית ליכ' טיג שאכנסם ודאג לכלכלתם כאב מסור. הנערים תחרו בתחרויות הנערים, אומנו אצל מאמנים מעולים, הפטיר גבי דוביצקי, בחור' רו ארצה: "ראיתי כל כך הרבה טניס משור' בה, שפשוט איני יכול לומר מה למדתי!"

כדורגל תלבושת חדשה

"לפי העתונים ניסע עוד מעט לערוך מש' חק כדורגל מרתק בירח!" העיר קצין צה"ל גבוה לקריאת הסברות השונות שהובעו בע' תונות בדבר נסיעתן של נבחרות צה"ל לחוץ' לארץ.

החיילים, מצדם, נהנו יותר מהשמעות' הם החליפו את תלבושותיהם פעמים מספר, אף ניסו תלבושת חדשה לקראת המשחקים הבינלאומיים.

סברת העתונות האחרונה, נסיעה ליוגוסל' ביה, הוכחשה רשמית. לא הוכחשה: ציאת קצין צה"ל לאי קפריסין לברר את אפשרויות הופעת הנבחרת הצבאית נגד נבחרות ברי' טיות של חיילים ומלחים וקבוצות קפריסאיות אורחיות.

מה יעשו בתורכייה?

"כשיש פעם משחק כדורגל ברחובות, יורד גשם!" רטנו מאות רחובותיים למראה הג' שם העז שירד עם פתיחת מפגש נבחרת צה"ל ונבחרת רחובות. אולם שעה לפני תחילת ה' משחק זרחה השמש ושתי הקבוצות הופיעו על המגרש בתלבושת מסודרת.

"מה אעשה?" התחבס גרשון ("הדוב הל' בן") גניסוב, השוער הנועז ונמוך-הקומה של הקבוצה האורחית, "אפשר לטבוע בשלולית שלפני השער!" פסק השופט, סרן שניידר: "אי אפשר לשחק במגרש כזה!" כאשר משה מלמד, המגן החסון של הצבא, לא השתכנע מדברי השופט, תחב את רגלו הארוכה לאחת השלוליות כדי להיחזק בדבר. ההוכחה: שקי' עת הנעל במים.

אמר אורח שהנה, בחוסר סבלנות, להתח' לת המשחק: "איזה מין חיילים הם אלה? באנגליה משחקים בשלג, וכאן מפחדים מקצת מים! מה יעשו בתורכייה?"

השיב יצחק שניאור הבלונדי, שהפך חייל כדי לטייל בעולם הרחב: "מה לעשות? נלך הבייתה לישון קצת!" השחקנים-החיילים קיב' לו את עצתו של יצחק והצופים האורחים

הזדנבו בתור לקופה, על מנת לקבל את כספם בחזרה.

מה יותר כדאי?

שפע התחרויות הסתכם בהפתעות ובקט' טות. בראשון-לציון, בה ניצח הפועל המקומי את מכבי פתח-תקוה החקיף, נפצע הרץ המר'

משה וסוניה הרניק נתקבלה: הזמנה

כיו בסרגליק, שהוא גם טניסאי-שולחן, ברא שו ע"י השחקן הפתח-תקואי שמואל בן-דור, שהתנגש בו בחוקה. אמר בסרגליק בבית-החר' לים, אליו הובא ישר מאיצטד הכדורגל: "יור' חר כדאי לשחק טניס-שולחן, שם אין סכנה של פציעה. אך אין דבר, העיקר שיצאנו ב' תיקו 0:0!"

מחזה דומה. במקום אחר, באיצטד ה' תל-אביב, זכה הקהל למחזה דומה. הפגישה בין מכבי תל-אביב והפועל חיפה הצטיינה בקטטה בין החלוץ המרכזי של מכבי, יהושע גלור, ושוער חיפה, גראור. כאשר ניסה גלור לבקוט בכדור שהיה בידיו של גראור הגיב השוער החיפאי בדחיפה ופגישה נוספת בין שני הכדורגלנים נסתיימה במכות קטלניות שהצדיקו את החלטת השופט, שהוציאם מחוץ למגרש.

התחרות השקטה היחידה במשחקי הליגה נערכה בפתח-תקוה, בה צפו 2500 חובבי כדורגל במשחק נאה בין ביתר תל-אביב, הצו' עד בראש הליגה להפועל פתח-תקוה, התופס בה את המקום הרביעי.

טבלת הליגה הראשונה לכדורגל			
קבוצות	משחקי יחס נקוד	קצ'ים	שערים דות
ביתר ת"א	8:21	8	12
הפועל ת"א	2:17	6	11
מכבי ת"א	5:32	7	11
הפועל פ"ת	4:17	7	10
מכבי רחובות	8:15	7	10
הפועל חיפה	7:11	7	9

לא משוגעת

